

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXIII. Gregorii Papae I. Ad Nobiles Sardiniae Insulae. Vt diligenter
inuigilent rusticos a cultu idolorum auertere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

nostrum minime frustrari permittas, quod semper de tua maturitatis habuimus districtione iudicium.

EPISTOLA XXIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD NOBILES SARDINIÆ INSVLÆ.

Vt diligenter inuigilent rusticos a cultu idolorum auertere.

Gregorius nobilibus ac possessoribus in Sardinia insula consistentibus.

FRATRIS & coepiscopi mei Felicis, & filii mei Cyriaci serui Dei relatione cognoui, pene omnes vestros rusticos in vestris possessionibus idololatriæ deditos haberi. Et valde hac de re contristatus sum, quia scio quod subiectorum culpa præpositorum deprimit vitam, & cum in subiecto peccatum non corrigitur, in eos qui præfunt sententia retorquetur. Vnde, magnifici filii, exhortor, vt omni cura omnique sollicitudine animarum vestrarum zelum habere debeatis, & quas rationes omnipotenti Deo de subiectis vestris reddituri estis, aspiciate. Ad hoc quippe vobis illi commissi sunt, quatenus & ipsi vestræ vtilitati valeant ad terrena seruire, & vos per vestram prouidentiam eorum animabus ea quæ sunt æterna prospicere. Si igitur impendunt illi quod debent, vos eis cur non soluitis quod debetis? id est, vt assidue illos magnitudo vestra commoneat, ab idololatriæ errore compescat, quatenus, eis ad fidem ductis, omnipotentem Dominum erga se placabilem faciat. Ecce enim mundum hunc quia vicinus finis vrget aspiciatis; quod modo humanus in nos, modo diuinus sæuiat gladius videtis; & tamen vos veri Dei cultores a commissis vobis lapides adorari conspiciatis, & tacetis? Quid, quæso, in tremendo iudicio dicturi estis, quando hostes Dei & sub potestate vestra suscepistis, & tamen eos Deo subdere, atque ad eum reuocare contemnitis? Vnde debitum salutationis alloquium soluens peto, vt magnitudo vestra attendere erga zelum Dei vehementer inuigilet, & quis quantos ad Christum perduxerit suis mihi epistolis indicare festinet. Quod ergo vos agere ex aliqua occasione forsitan minime valetis, prædicto fratri & coepi-

scopo nostro Felici vel filio meo Cyriaco iniungite, eisque ad opus Dei solatium præbete, vt in remuneratione vitæ tanto possitis esse participes, quanto nunc bono operi solatium præbetis.

EPISTOLA XXIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD IANVARIVM EPISCOPVM CALARITANVM.

Vt xenodochia ab eo diligenter gubernentur. Item de Epiphanio presbytero. De Paulo clerico malefico. De ordinationibus & nuptiis clericorum. De virginibus velandis. De mulieribus a monasteriis egressis.

Gregorius Ianuario episcopo Calaritano.

OPORTEBAT siquidem fraternitatem tuam ita de rebus piis esse sollicitam, vt nihil ad explendas eas nostris admonitionibus penitus indigeret: tamen quia quædam ad nos peruenerunt quæ sunt, corrigenda capitula, nihil est incongruum si nostræ quoque vobis pagina auctoritatis accedat. Quamobrem significamus peruénisse ad nos, consuetudinem fuisse, vt xenodochia, quæ sunt in Calaritanis partibus constituta, apud episcopum ciuitatis singulis quibusque temporibus suas subtiliter rationes exponerent, eius videlicet tuitione atque sollicitudine gubernanda. Quod quia tua hæctenus fertur caritas neglexisse, hortamur, vt, sicut dictum est, tibi singulis quibusque temporibus rationes suas xenodochi, qui in eis sunt constituti vel fuerunt, subtiliter reddant. Atque tales in eis qui præsententur, qui vita, moribus atque industria inueniantur esse dignissimi, religiosi dumtaxat, quos vexandi iudices non habeant potestatem: ne si tales personæ fuerint, quas in suum possint euocare iudicium, vastandarum rerum debilium, quæ illic reiacent, præbeatur occasio: de quibus rebus summam te curam gerere volumus, vt nulli sine tua licentia detur notitia, ne vsque ad direptionem earum ex fraternitatis tuæ perueniatur incuria. Præterea nostri latorem præsentium Epiphanium presbyterum quorundam sacerdotum literis criminaliter accusatum. Cuius nos, vt valuimus, discutientes causam, nihilque in eo obiectorum reperientes, vt ad locum suum re-

Grat. 5.9.6.
cap. 4.